

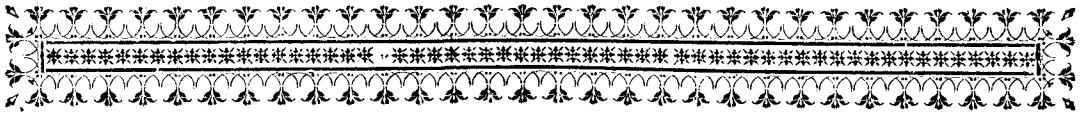
má de la noya n' eran els més fermes opositors.

Les coses seguían aixís; quant un jorn al retornar aquests d' una cassera, son criat els anunciá la trista nova de que la noya ab lo guarda n'era fugida; per espay d' alguns minuts pare y fill quedaren parats y pensatius sense saber que fer ni quin determini pendrer, mes de prompte com si una corrent eléctrica els posés en acció cambiaren les armes ab les desdets y á pas llarch se dirigiren á la torre y al cap de poques hores en baixaren

més depressa que no pas en torna el vent..... Valgams Deu á Caballera quin desastre n' ha succehit, han trobat el guarda y la seva aymada tots dos ab el cap llevat.

Contan que desde aquell dia y al serne ja fosch, vestit en mantell blanch surt el guarda molt trist y afligit y per guardar á sa aymada envolta la torre y ans que l' aubada despunti, entre les bromes se va perdent.

MANEL RICART Y BRAGRÍ.

Despedida del Sigle XIX

ABANS de caure per sempre
en les ombres dèl passat,
vull despedim de vosaltres
qu' heu nascut en mos cent anys
y quedeu sobre la terra
vivint mentres jo men vaig.

Passo 'ls llandars de l' Historia
satisfet y ab lo cap alt,
y 'm giro desde la porta
pera dirvos "Adeusiau,"

No temo cap dels judicis
que 'ls vinents de mi farán
puig porto per ma defensa,
com fruits de vòstres treballs
mistos d' esca y de cerilla,
llums eléctrichs y de gas,
mil invents de maquinaria
vapors de terra y de mar,
sals que 's diuen noms de *nina*,
microbis enbalsamats,
raigs equis, etcetra, etcetra;
y en quant á avensos morals,
explosius y enginys de guerra
ab los quals vull demostrar
á les vinentes centuries
qu' entre 'ls sigles so 'l mes gran.

¡Ay fills meus, quan elles vegem
que 'ls plets internacionals

no 'ls tramiteu ja ab bellestes
com en los temps atrassats,
si nó ab ametralladores
y canons monumentals,
quina enveja fills de l' ánima
quina enveja que us tindran!

Y admirats d' aytals avensos
y volentlos mellorar,
seguirán vòstres principis
y aplicant al dret privat
los procediments que s' usan
de dret internacional,
dels vells códichs farán trossos,
de jutjes se 'n passarán
y en totes llurs difrencies
matanse farán les paus.

Aixó es mon *desideratum*
y del meu progrés l' ideal,
lo dia que aixó s' alcanzi,
¡Que felís l' Humanitat!

Ja he dit tot lo que volia,
fills de l' ánima, endevant,
seguíu fermes la ruta empresa
que jo vos deixo—¡Adeusiau!

JOSEPH SADERRA.

Olot, Desembre 1900.